

Kjære venner

Fjoråret i Jinka var preget av den usikre legesituasjonen ved sykehuset. Fra fjorårets konferanse i februar til årets var Bjarte 2 ½ måned alene kirurg ved sykehuset og han har arbeidet sammen med tre norske kirurger og seks forskjellige etiopiske kirurger på kortidsopphold. Dette har vært slitsomt for hele familien.

I januar i år hadde vi den store glede å være sammen med dr Kjell Magne Kiplesund fra Stavanger og hans kone Anbjørg. De var her i starten og deltok i oppbyggingen av sykehuset. Tre uker sammen med dem gikk veldig fort, men gav oss en ordentlig løft og nye krefter.

I januar kom også en dansk voluntør, dr David Straarup, med ca et års erfaring i kirurgi, han har allerede kommet godt inn arbeidet og gjør en meget god innsats. Han skal være her frem til sommeren og det er vi svært glade for. Olaf Raundalen er her også, han er tekniker fra Arendal og fikser det meste av utstyr som trenger til det, og det er det mye av både på sykehuset og på boområdet.

For tiden er vi sammen med dr Bror Inge Haug og hans kone Unni fra Arendal, de reiser hjem i morgen. Neste norske kirurg skal komme i mai, men vi regner med at det kommer en etiopisk kirurg snart og hjelper til.

Som dere skjønner er arbeidet som kirurg ved Jinka sykehus til tider ganske slitsomt, det blir periodevis endelt og todelt vakt, med operasjoner på kvelds og nattestid og fullt program neste dag. Alle slags problemstillinger kan dukke opp, hastekeisersnitt, øksehugg i hodet, skuddskade i buken, knivstikk i brystkassen, fallskader med brudd, brannskader, og noe planlagte operasjoner hvis vi har tid innimellom. Arbeidet er svært variert og har gitt Bjarte erfaring i mange felt som han aldri ville fått hjemme.

Selv om arbeidet er slitsomt er det også enormt givende. Det mest synlige er selvfølgelig når vi skriver ut pasienter i live som med sikkerhet vet ville ha dødd uten sykehuset og kirurgi, det er ikke så rent få pasienter det dreier seg om. Det er stor takknemlighet fra pasienter og slektninger som er rent rørende. Det mindre synlige er den betydningen sykehuset har for misjonsarbeidet i området, arbeidet på sykehuset er en døråpner for evangeliet blant stammefolkene rundt Jinka, også på sykehuset er det flere pasienter og pårørende som tar i mot troen på Jesus, noen også like før de dør.

I februar har vi igjen hatt misjonærkonferanse i Awassa, et av temaene nå er planlegging av ny strategi, det er en omfattende prosess som ligger bak et nytt strategidokument for misjonsarbeidet. Vi er selvfølgelig opptatt av at helsemisjon må få en riktig plass i strategitenkningen.

Etter konferansen dro Helen til Addis med barna for fellesperiode på skolen, mens jeg reiste tilbake til Jinka med Olaf Raundalen, David Straarup og familien Haug. På veien til Jinka var vi innom Nech Saar nasjonalpark og fikk vist frem flott etiopisk natur og dyreliv til våre gjester.

En kudu sprang like over veien der vi kjørte opp til slettene. Veien kan være ganske bratt.

Like før Jinka ligger stedet Key Afer, der besøkte vi Banna-menigheten. Det er alltid fint å besøke dem, selv om språkproblemene er store, kan vi likevel føle fellesskapet i troen på Jesus.

Kirken i Shaba

Mandag 03. mars opererte jeg en ung dame som hadde blitt lagt inn på natten etter et slagsmål, hun hadde pådratt seg kuttskade i venstre håndledd der flere sener og nerver var kuttet over. Jeg sydde disse og fikk under operasjonen en blodsprut i øyet mitt. Det ble tatt HIV test av pasienten og det viste seg at hun var HIV positiv. Risikoen for HIV infeksjon etter blodsprut i øyet er mindre enn 1 på 1000, men likevel ubehagelig tilstede. Etter råd fra infeksjonsmedisiner ved Ullevål sykehus har jeg siste uken brukt HIV medisiner, disse medisinerne har gjort meg slapp, uvel, kvalm og gitt meg vondt i armer og bein. Et vers fra Bibelen som har trøstet meg denne uken er fra Markus 16,18:

*”de skal ta slanger i hendene,
og om de drikker noe giftig,
skal det ikke skade dem ...”*

Helt sikker på om jeg er smittet eller ikke kan jeg ikke være før om ½ til 1 år, men jeg ber til Gud at han vil beskytte meg, og håper dere også kan huske på dette i bønn.

Vær gjerne med å be for:

- menighetene blant Banna folket
- at Bjarte må få styrke til det vanskelige arbeidet på sykehuset, og at han må være frisk
- at ny kirurg snart må komme og avlaste Bjarte

IKKE SEND EPOST MED VEDLEGG STØRRE ENN 250 kB

Takk til alle som har sendt oss hilsener!

Mange hilsener fra Helen, Bjarte, Juliana og Johannes